

GMINA WŁOSZAKOWICE

ul. K. Kurpińskiego 29, 64-140 Włoszakowice

Tel.: (0-65) 52 52 974 Fax: (0-65) 537 01 06

E-mail: gmina@wloszakowice.pl WWW: www.wloszakowice.pl

Włoszakowice, dnia 9 września 2016r.

Nasz znak: BOOG.0750.4.2016

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań**

**za pośrednictwem
Wojewody Wielkopolskiego
al. Niepodległości 16/18
61-713 Poznań**

Skarżący: Rada Gminy Włoszakowice
ul. Kurpińskiego 29
64-140 Włoszakowice
reprez. przez Wójta Gminy Włoszakowice
Stanisława Waligórę
ul. Kurpińskiego 29
64-140 Włoszakowice

Organ skarżony: Wojewoda Wielkopolski
al. Niepodległości 16/18
61-713 Poznań

Skarga

na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego z dnia 17 sierpnia 2016r. w przedmiocie orzeczenia nieważności uchwały nr XVII/152/2016 Rady Gminy Włoszakowice w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego ze względu na istotne naruszenie prawa, doręczone dnia 19 sierpnia 2016r.

Działając w imieniu Rady Gminy Włoszakowice, z powołaniem się na uchwałę Nr XIX/162/2016 Rady Gminy Włoszakowice z dnia 26 sierpnia 2016r. w sprawie wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze, na podstawie art. 98 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 446) oraz art. 3 § 2 pkt 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j., Dz.U. z 2016r., poz. 718 ze zm.) wnoszę skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego z dnia 17 sierpnia 2016r. w przedmiocie orzeczenia nieważności uchwały nr XVII/152/2016 Rady Gminy Włoszakowice w sprawie stwierdzenia nieważności wygaśnięcia mandatu radnego
doręczone dnia 19 sierpnia 2016r.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucam:

1. rażące naruszenie prawa materialnego art. 24 f ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie

gminnym (Dz.U. 2016r., poz. 446, t.j.) poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i błędną wykładnię, sprowadzającą się do wadliwego uznania, że ustalony w sprawie stan faktyczny nie uzasadnia spełnienia przesłanek określonych w art. 24 f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, a polegających na przyjęciu, że postępowanie polegające na prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie należącym do Gminy Włoszakowice nie stanowi korzystania z mienia Gminy w uprzywilejowany sposób,

2. naruszenie art. 7, art. 77, art. 80 kpa polegające na błędnej ocenie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, sprowadzające się do przekroczenia zasady swobodnej oceny materiału dowodowego i przyjęcie, że nie spełnił przesłanek do wygaśnięcia mandatu radnego, gdy tymczasem prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do odmiennych wniosków.

Wskazując na powyższe uchybienia w myśl art. 148 ppsa wnoszę o:

1. uchylenie w całości zaskarżonego aktu nadzoru Wojewody Wielkopolskiego,
2. zasądzenie od Wojewody Wielkopolskiego na rzecz skarżącego kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XVII/152/2016 wydaną w dniu 8 lipca 2016r. Rada Gminy Włoszakowice stwierdziła wygaśnięcie mandatu radnego

Wojewoda Wielkopolski w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego wydanego w dniu 17 sierpnia 2016r., nr KN-I.4131.1.304.2016.21 orzekł o nieważności uchwały Nr XVII/152/2016 Rady Gminy Włoszakowice z dnia 8 lipca 2016r. ze względu na istotne naruszenie prawa.

W uzasadnieniu skarżony organ wskazał, że nie każde wykorzystywanie przez radnego mienia komunalnego wywołuje z mocy prawa skutek w postaci wygaśnięcia mandatu radnego. Zasada ta nie dotyczy, zdaniem organu skarżonego, korzystania z mienia gminnego na zasadzie powszechnej dostępności usług na warunkach ogólnych (na warunkach ustalonych powszechnie dla danego typu czynności bądź w sposób zwyczajowo przyjęty). Zdaniem Wojewody Wielkopolskiego ta szczególna przesłanka wyłączająca wystąpiła w niniejszej sprawie, albowiem przegląd gaśnic dokonywany przez radnego w miejscach stanowiących mienie komunalne Gminy nie narusza zakazu z art. 24 f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, gdyż każdy mieszkaniec Gminy niezależnie od tego, czy sprawuje funkcję radnego może korzystać z miejsc parkingowych w sposób nieograniczony jako ogólnodostępnych dla społeczności, co w efekcie doprowadziło do podważenia prawidłowości podjęcia Uchwały nr XVII/152/2016 Rady Gminy Włoszakowice z dnia 8 lipca 2016r.

Z takim stanowiskiem organu skarżonego zgodzić się nie sposób.

Zdaniem skarżącego organ nadzoru dokonał błędnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i na jego podstawie dokonał wadliwej subsumpcji ustalonego stanu faktycznego do normy prawnej określonej w art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Przed wszystkim należy wskazać na definicję „wykorzystania mienia Gminy”, które w omawianym przepisie mającym na celu działanie antykorupcyjne, należy pojmować szeroko. Wskazane uprzednio „wykorzystywanie” należy interpretować jako czynne użytkowanie, co sprowadza się do takiej sytuacji, w której określone składniki majątkowe odgrywają istotną, aktywną rolę w ramach wykonywanej przez daną osobę działalności gospodarczej. Zatem istotą zagadnienia jest, iż działalność gospodarcza radnego z wykorzystaniem mienia gminnego umożliwiła czerpanie korzyści z mienia publicznego.

Materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie w sposób oczywisty wskazuje, że

wykorzystywał mienie komunalne w postaci parkingów gminnych wskazanych w informacji z dnia 4 maja 2016r. a także w piśmie z dnia 17.06.2016r. oraz tablic informacyjnych stanowiących własność Gminy do prowadzenia własnej działalności gospodarczej, wpisaną do CEIDG pod nazwą – PPHU „OGNIOTECH” i wskazanym adresem miejsca wykonywania działalności – Bukówiec Górny, ul. Powstańców Wielkopolskich 31, 64-140 Włoszakowice.

To wykorzystywanie mienia gminnego pozostawało w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, co przesądza o naruszeniu przez radnego zakazu określonego w art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (wyrok WSA w Łodzi sygn. III SA/Łd 926/15 z dnia 18.11.2015r.).

Wbrew stanowisku organu nadzoru, radny wykorzystywał mienie komunalne w sposób uprzywilejowany, albowiem korzystał z tego mienia w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem oraz w inny sposób aniżeli korzystali z niego mieszkańcy.

Nie sposób zatem przyjąć za trafne stanowisko organu nadzoru skarżonego, jakoby korzystał z mienia gminnego na warunkach ogólnodostępnych, albowiem parkingi gminne nie służą do prowadzenia działalności gospodarczej. W świetle art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. prawo o drogach publicznych (t.j., Dz.U. z 2015r., poz. 460 ze zm.) parkingi są przeznaczone do ruchu pojazdów. Zatem należy wskazać, że z parkingu może korzystać każdy, jak podnosi organ skarżony – również sprawujący funkcję radnego, ale zgodnie z jego przeznaczeniem. Tymczasem radny i nigdy nawet nie występował do Urzędu Gminy we Włoszakowicach o wyrażenie zgody na prowadzenie działalności na terenie mienia stanowiącego własność Gminy Włoszakowice i w tym zakresie nie było też żadnego uzgodnienia ani porozumienia. Poza tym, dla naruszenia art. 24 f § 1 ustawy o samorządzie gminnym nie jest wcale konieczne bezpośrednie zawarcie przez radnego umowy cywilnoprawnej z Wójtem.

Wbrew stanowisku organu skarżonego, dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie mogło mieć istotnego znaczenia załączone do akt sprawy oświadczenie przewodniczącej Rady Gminy zatytułowane „notatka służbowa”, z której wynikało, że tablice ogłoszeniowe są ogólnodostępne, albowiem ta okoliczność nie ma ani znaczenia, ani wpływu na modyfikację ustalonego stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Zdaniem skarżącego radny w sposób świadomy wykorzystywał mienie stanowiące własność Gminy Włoszakowice w celu prowadzenia działalności gospodarczej. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowało się stanowisko, że sformułowanie "wykorzystywanie" odnosi się do wszystkich przypadków korzystania z mienia komunalnego gminy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, bez względu na to, czy wykorzystanie to ma podstawę prawną czy też nie, jest stałe bądź jednorazowe, wreszcie czy jest odpłatne czy też nieodpłatne (wyrok NSA z dnia 5 listopada 2010r., sygn. II OSK 1714/10, LEX nr 746748). Stąd należy stwierdzić bez wątpliwości, iż wykorzystanie mienia komunalnego jest wystarczającą przesłanką do wygaśnięcia mandatu radnego.

Tymczasem organ nadzoru dokonując błędnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie przyjął, iż nie dopuścił się naruszenia zakazu prowadzenia działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego określonego w art. 24 f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Natomiast wprowadzone do ustaw samorządowych zakazy dotyczące funkcjonariuszy publicznych mają przede wszystkim służyć eliminowaniu z życia publicznego sytuacji i zjawisk o charakterze korupcyjnym i nieetycznym. Mają więc zapobiegać przypadkom wykorzystywania funkcji publicznych do osiągania prywatnych celów, które podważyłyby zaufanie opinii publicznej nie tylko bezpośrednio do osób pełniących funkcje publiczne, ale w ogóle do organów władzy publicznej. Zdaniem skarżącego to zaufanie zostało naruszone, albowiem korzystał z mienia gminnego i to w sposób odbiegający od sposobu korzystania z tego mienia przez inne osoby. Trzeba podkreślić, iż sama okoliczność korzystania przez radnego z mienia pozostającego w gestii gminy, w której piastuje on mandat, stwarza podejrzenie, że z uwagi na działalność radnego w organie stanowiącym tej jednostki i poprzez to wpływ na kierunki działalności organu wykonawczego jest on podmiotem mającym większe szanse na wynegocjowanie preferencyjnych dla siebie warunków korzystania z tego mienia w porównaniu z innymi osobami nieposiadającymi statusu radnego (Wierzbicka Anna w: Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz, Tom III pod red. Dolnicki Bogdan, opubl. WK2016).

Organ nadzoru jako argument przemawiający za tym, iż nie doszło do naruszenia art. 24 f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wskazał, iż mienie gminy było wykorzystywane przez radnego bez

nawiązania stosunku zobowiązaniowego pomiędzy radnym a gminą. Skarżący podnosi, że jest to błędna argumentacja, albowiem wykorzystywanie mienia nie wiąże się ani ze stosunkiem prawno-rzeczowym ani z zobowiązaniowym. Przy interpretowaniu wskazanego wyżej artykułu nie ma znaczenia, czy mienie gminy zostało udostępnione radnemu bezpośrednio przez jednostkę samorządową, czy otrzymał je we władanie od osoby trzeciej.

Organowi nadzoru uszło uwadze, że zakaz z art. 24 f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym ma charakter bezwzględny i nie pozwala na miarkowanie jego intensywności czy też zasadności do konkretnej sprawy. Przepis ten pełni istotną rolę w kształtowaniu pożądanej postawy społecznej, w której służba dla lokalnej społeczności samorządowej powinna być pozbawiona niebezpieczeństwa faworyzowania interesu indywidualnego, prywatnego w sytuacji, gdy z pierwszeństwa powinien korzystać interes ogółu. Przepis art. 24 f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym powinien w związku z tym sprzyjać kształtowaniu standardu rzetelnego i uczciwego wykonywania obowiązków radnego.

Z tego względu wszelkie wątpliwości związane z jego interpretacją nie powinny prowadzić do obejścia powyżej wskazanych celów i do działalności niezgodnej ze standardami wykonywania mandatu radnego.

Zdaniem skarżącego w niniejszej sprawie nie budzi żadnych wątpliwości fakt, że radny Rady Gminy Włoszakowice prowadząc własną działalność gospodarczą, polegającą na świadczeniu usług związanych z przeprowadzaniem przeglądów i konserwacji gaśnic wykorzystywał w tym celu i to w sposób uprzywilejowany mienie gminne w postaci m.in. parkingów przy urzędzie Gminy we Włoszakowicach, przed salą wiejską w Bukówcu Górnym oraz przed salą wiejską w Grotnikach (fotografie w aktach sprawy), a także umieszczał reklamy na tablicach informacyjnych, będących własnością Gminy przy kościele we Włoszakowicach i w Grotnikach, w których podawał do publicznej wiadomości termin, miejsce, czas wykonywania usług i cenę. W świetle takich ustaleń, zasadny pozostaje wniosek, że radny świadomie wykorzystywał mienie gminne do prowadzenia własnej działalności i do własnych celów.

Jak wynika z poglądów judykatury korzystanie z mienia komunalnego nie musi stanowić istoty działalności gospodarczej, aby uznać naruszenie powyższego zakazu, a także nie jest istotne, czy radny prowadzący działalność jako jedyny korzysta z mienia komunalnego, czy korzystają z tego mienia inni ludzie. Nie może ująć uwadze Sądu, iż omawiany przepis ustawy nie mówi o „wyłącznym” wykorzystywaniu mienia komunalnego przez radnego, a jedynie o „wykorzystywaniu” (wyrok NSA z 1 lipca 2010r., II OSK 921/10, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 25 listopada 2011r., III SA/Gd 280/11).

Bezsporne jest, iż wykorzystywanie mienia gminnego przez pozostawało w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą, co przesądza o naruszeniu przez niego zakazu określonego w art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Bez wątpienia umieszczenie na gminnych tablicach informacyjnych reklamy o działalności gospodarczej pozostaje w związku pośrednim z prowadzeniem działalności gospodarczej (wyrok NSA z dnia 1 lipca 2010r., sygn. II OSK 921/10). Podobnie orzekł Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku wydanym w dniu 13 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt II OSK 1750/14, w którym stwierdził, że umieszczenie reklamy informującej o prowadzonej przez niego działalności gospodarczej na stanowiącej własność gminy tablicy reklamowej, posadowionej na gruncie należącym do tej gminy, wypełnia dyspozycję art. 24f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Także wykorzystywanie parkingu gminnego pozostawało nie tylko w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, ale odbiegało od sposobu korzystania z tego mienia przez inne osoby i tym samym naruszało zasadę konkurencyjności.

Kolejnym argumentem przesądzającym o tym, iż radny swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art. 24 f ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym jest okoliczność, że radny jako prowadzący działalność PPHU „OGNIOTECH”, wpisanej do CEIDG, nie wyodrębnił do opodatkowania nawet części nieruchomości do prowadzenia działalności gospodarczej, co niezbicie przemawia za tym, iż do prowadzenia swojej działalności wykorzystywał mienie gminne.

Zdaniem skarżącego, przeciwnie do organu nadzoru radny ~~Zbysław Drożdżyński~~ korzystał z mienia gminnego nie na zasadach ogólnodostępnych a na zasadach preferencyjnych. Skoro okoliczności niniejszej sprawy wskazują na spełnienie dyspozycji art. 24 f § 1 ustawy o samorządzie gminnym to musi skutkować wygaśnięciem mandatu radnego.

Mając powyższe na względzie skarga niniejsza zasługuje w pełni na uwzględnienie.

mgr Jolanta Włóka

Załączniki:

- odpis skargi,
- uchwała nr XIX 162/2016 Rady Gminy Włoszakowice z dnia 26 sierpnia 2016r.,
- akta sprawy

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

Poznań, 12 października 2016 r.

KN-I.4131.1.304.2016.21

URZĄD GMINY
WŁOSZAKOWICE

Wpłynęło 19. PAŹ. 2016 dnia

L.dz. 6283 zał.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu
ul. Ratajczaka 10/12
61-815 Poznań**

Skarżący: **Gmina Włoszakowice**
Rada Gminy Włoszakowice
ul. Kurpińskiego 29
64-140 Włoszakowice

Organ: **Wojewoda Wielkopolski**
Al. Niepodległości 16/18
61-713 Poznań
reprezentowany przez
radcę prawnego

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.) w oparciu o załączone pełnomocnictwo **przekazuję skargę** Gminy Włoszakowice z 9 września 2016 r. na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Wielkopolskiego z dnia 17 sierpnia 2016 r. znak: KN-I.4131.1.304.2016.21 orzekające nieważność uchwały Nr XVII/152/2016 Rady Gminy Włoszakowice z dnia 8 lipca 2016 r. w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu radnego i **wnoszę o:**

- 1) **oddalenie skargi,**
- 2) **zasądzenie kosztów według norm przepisanych.**

Uzasadnienie

Uchwałą z dnia 8 lipca 2016 r. Nr XVII/152/2016 Rada Gminy Włoszakowice stwierdziła wygaśnięcia mandatu radnego (dalej zwaną Uchwałą). Uchwała została podjęta na podstawie art. 383 § 1 pkt.5, § 2, § 3 i 4 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.) w zw. z art. 24 f ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, dalej zwanej: u.s.g). Uchwałą doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu 18 lipca 2016 r.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w treści skargi z 9 września 2016 r. (wpływ do Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu 12 września br.) podnoszę, co następuje:

Rada Gminy Włoszakowice powyżej wymienioną Uchwałą stwierdziła wygaśnięcie mandatu radnego – z powodu wykorzystania przez radnego mienia

komunalnego gminy. Tymczasem zdaniem Wojewody wnikliwa analiza materiału dowodowego sprawy wskazuje, że tereny wykorzystywane przez radnego wprawdzie mieszczą się w kategorii mienia komunalnego natomiast jest to mienie powszechnie dostępne. Przesłane organowi nadzoru zdjęcia dołączone do sprawy: KN-I.4100.77.2016.21 wzbudzają przekonanie, że tereny (określane „terenami gminy”) są miejscami, z których może korzystać każdy, bez żadnych ograniczeń. Potwierdza to chociażby zdjęcie numer 5 zatytułowane: „teren gminy przed salą wiejską w Grotnikach”, na którym widać, że pojazd z napisem „Gaśnice” znajduje się u wejścia do drzwi sklepu spożywczego „ABC”. Potwierdzenie ogólnodostępności miejsc wykorzystywanych przez radnego znajduje odzwierciedlenie w materiale dowodowym sprawy.

W skardze z 9 września 2016 r. znak: BOOG.0750.4.2016 Skarżący wyjaśnia, że „radny nigdy nawet nie występował do Urzędu Gminy we Włoszakowicach o wyrażenie zgody na prowadzenie działalności na terenie mienia stanowiącego własność gminy Włoszakowice i w tym zakresie nie było żadnego uzgodnienia ani porozumienia”. Należy zwrócić uwagę, że pomimo tego radny z powodzeniem korzystał z ww. terenów, wskazane miejsca były na tyle dostępne, że korzystanie z nich nie budziło niczyjego sprzeciwu, wręcz odwrotnie ~~prowadzenie sprzedaży na tych terenach~~ spotykało się z aprobatą lokalnej społeczności, która swobodnie, w sposób niczym niezakłócony z ww. miejsc korzystała i korzysta. Powyższe wyjaśnienia wzmacniają przekonanie, że radny

~~prowadząc działalność gospodarczą nie wykorzystywał swojej pozycji jako~~ radnego, nie korzystał z mienia na warunkach uprzywilejowanych. W tym kontekście nie można zgodzić się ze Skarżącym jakoby radny „korzystał z mienia gminnego i to w sposób odiegający od sposobu korzystania z tego mienia przez inne osoby”. Trudno zatem zrozumieć, co skarżący miał na myśli, wskazując, że radny korzysta z powyżej wymienionych terenów w sposób inny niż pozostałe osoby. Skoro nieruchomości, na których dochodziło do transakcji są terenami dostępnymi dla wszystkich, a transakcje były dokonywane niekiedy z udziałem kilku osób. Budzące wątpliwości jest również zdaniem Wojewody Wielkopolskiego stanowisko zawarte w skardze, iż „dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie mogło mieć istotnego znaczenia załączone do akt sprawy oświadczenie przewodniczącej Rady Gminy zatytułowane >>notatka służbowa<<, z której wynikało, że tablice ogłoszeniowe są ogólnodostępne (...)”. Skoro sama Przewodnicząca Gminy w notatce służbowej oznaczyła tablice jako ogólnodostępne, to organ nadzoru nie widzi podstaw do uznania ich za miejsca należące do kategorii innej niż „ogólnodostępna”. Tym bardziej, że zdjęcia tablic (tablicy nr 1 „tablica gminy przy kościele we Włoszakowicach oraz tablicy numer 2 „tablica ogłoszeniowa gminy w Grotnikach) przedstawiają oprócz wywieszanej broszury reklamowej (wielkości kartki o formacie A4) informującej o przeglądzie i sprzedaży gaśnic dokonywanych przez radnego, także informacje o: korepetycjach z języka niemieckiego, ofercie pracy na stanowisko kelner/kelnerka, zatrudnieniu do zbioru pieczarek, sprzedaży kapusty, kursie nauki jazdy. Informacje umieszczone na ww. tablicach nie mają charakteru stałego, wręcz przeciwnie odnosi się wrażenie, iż w każdej chwili informacje w nich zawarte mogą być zerwane, czy zaklejone przez innych użytkowników.

Organ nadzoru stoi na stanowisku, że przegląd gaśnic dokonywany przez radnego w wymienionych w uzasadnieniu do uchwały miejscach stanowiących mienie komunalne gminy Włoszakowice a także umieszczane przez radnego informacje o przeglądzie gaśnic nie naruszają zakazu z art. 24 f.u.s.g.

Podkreślenia wymaga, że nie każdy przypadek korzystania przez radnego z mienia samorządu, w którym wykonuje on mandat, jest zakazany. Słusznie bowiem stwierdził NSA w wyroku z dnia 27 listopada 2014 r., II OSK 2843/14 LEX nr 1658290, że w świetle art. 24 f.ust. 1 u.s.g. dopuszczalne jest korzystanie przez radnego przy prowadzeniu działalności

gospodarczej z mienia gminy, które jest powszechnie dostępne. Przykładowo nie będzie wykorzystywaniem mienia gminy w rozumieniu ww. przepisu korzystanie przez radnego przy wykorzystywaniu działalności gospodarczej z publicznej drogi gminnej. Sąd ten podkreślił również, że wykładnia celowościowa analizowanego przepisu prowadzi do wniosku, iż o prowadzeniu przez radnego działalności gospodarczej z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy można mówić wtedy, gdy radny korzysta z mienia gminy na uprzywilejowanych zasadach, wykorzystując pozycję w gminie.

Reasumując Wojewoda Wielkopolski stoi na stanowisku, że kwestionowana Uchwała Rady Gminy Włoszakowice rażąco naruszała prawo, zatem zasadne było wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego, eliminującego niniejszy akt z obrotu prawnego.

Powyżej przytoczone okoliczności wskazują, że skarga Gminy Włoszakowice nie zasługuje na uwzględnienie, stąd też wnoszę o jej oddalenie, tym samym organ nadzoru podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w ww. rozstrzygnięciu nadzorczym.

RADCA PRAWNY

Pz 4176
51

Załączniki:

- 1) Odpis odpowiedzi na Skargę,
- 2) Pełnomocnictwo,
- 3) Skarga wraz z kompletem przesłanych dokumentów,
- 4) Oryginał uchwały wraz z pismem przewodnim organu wykonawczego gminy,
- 5) Oryginał rozstrzygnięcia nadzorczego wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 6) Oryginał zawiadomienia o wszczęciu postępowania nadzorczego,
- 7) kserokopia 12 kolorowych zdjęć.